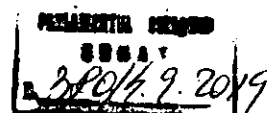
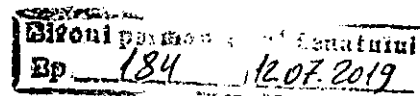

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață*, inițiată de doamna deputat UDMR Benko Erika împreună cu un grup de parlamentari UDMR, Minorități Naționale, USR (Bp. 184/2019).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 4 din *Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu o literă nouă, lit. ș), prin care se propune crearea cadrului legal pentru existența caselor de marcat prioritare pentru familii din supermagazine/hipermagazine, care să fie utilizate doar de familiile cu copii minori, la care să fie interzisă comercializarea alimentelor care nu corespund alimentației sănătoase și care nu sunt recomandate preșcolarilor, școlarilor, copiilor și adolescenților.

II. Observații

1. Semnalăm că oportunitatea existenței în magazine a unei (sau mai multor) case de marcat la care să nu se comercializeze alimente bogate în zaharuri, sare și grăsimi este recunoscută în principiu de mai mult timp. Această măsură ar putea fi avantajoasă nu numai pentru familiile cu copii, ci pentru orice cumpărător, care s-ar simți mai puțin tentat să cumpere produse nesănătoase.

O măsură asemănătoare a fost luată în mod voluntar de un lanț de magazine din Marea Britanie încă din anul 2014. Măsura a făcut obiectul unui studiu științific¹, care a urmărit impactul ei în perioada 2013-2017 în Marea Britanie. Rezultatele au fost pozitive, achizițiile de produse nesănătoase (dulciuri, snacksuri, chipsuri) scăzând, chiar dacă, așa cum recunosc autorii studiului, nu s-a putut stabili clar o relație cauză-efect. Și alte studii britanice au urmărit eficiența măsurii, dar este de remarcat că nu există o obligație a supermarketurilor din Marea Britanie de a oferi consumatorilor opțiunea unor case de marcat fără produse nesănătoase, ea fiind aplicată în mod voluntar.

În România astfel de măsuri au fost luate în mod voluntar de majoritatea supermarketurilor mari încă de acum câțiva ani. Din păcate, majoritatea cumpărătorilor nu cunosc acest aspect.

Până în acest moment nu există o evaluare a impactului acestei măsuri la noi în țară. Ținând seama de faptul că nicio altă țară europeană nu are implementate măsuri obligatorii pentru supermarketuri în sensul organizării de case de marcat la care să nu se comercializeze alimente cu un conținut ridicat de zaharuri, sare și grăsimi, chiar dacă este recunoscut că măsura ar avea efecte pozitive, era recomandat ca inițiatorii să evalueze mai concret eficiența ei și să fundamenteze mai concret inițiativa legislativă.

2. Precizăm că *Expunerea de motive* nu a fost elaborată cu respectarea cerințelor prevăzute de *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din legea menționată, instrumentul de prezentare și motivare trebuia să includă cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire la insuficiențele și neconcordanțele reglementarilor în vigoare, impactul socio-economic,

¹ <http://journals.plos.org/plosmedicine/article?id=10.1371/journal.pmed.1002712>.

impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

Referitor la soluțiile normative propuse, învedereăm faptul că intervenția legislativă vizează completarea art. 4 din *Ordonanța Guvernului nr. 99/2000*. În acest context, considerăm că era necesar ca formula introductivă a articolului unic să vizeze exclusiv completarea art. 4 din actul normativ anterior menționat, și nu modificarea și completarea *Ordonanței Guvernului nr. 99/2000*.

Menționăm că, potrivit art. 40 din *Legea nr. 24/2000*, „*actul normativ are următoarele părți constitutive: titlul și, dacă este cazul, preambulul, formula introductivă, partea dispozitivă, formula de atestare a autenticității actului*”. Astfel, considerăm că era necesar ca la finalul inițiativei legislative să fi fost înscrisă formula de atestare a legalității adoptării legii.

În ceea ce privește soluția legislativă preconizată, semnalăm neclaritatea acesteia din perspectiva faptului că nu rezultă ce alimente sunt vizate de text ca fiind interzise de la comercializare:

- fie se au în vedere cele care sunt expuse la casele de marcat prioritare pentru familii²;

- fie se au în vedere cele care se regăsesc pe rafturile sau în standurile din incinta supermagazinelor/hipermagazinelor.

În această din urmă situație, nu întrevădem modalitatea concretă în care se va realiza interzicerea de la comercializare a acestor alimente la casele de marcat prioritare pentru familii: cine anume va verifica acest aspect, în ce condiții, după ce proceduri se va realiza verificarea.

Mai mult decât atât, din cuprinsul *Expunerii de motive* rezultă faptul că se interzice expunerea la casele de marcat din incinta supermagazinelor și/sau hipermagazinelor a dulciurilor și alimentelor nesănătoase. Or, din cuprinsul propriu-zis al textului propus pentru lit. ș) a art. 4 din *Ordonanța Guvernului nr. 99/2000* rezultă că se are în vedere interzicerea comercializării alimentelor care nu corespund alimentației sănătoase la aceste case de marcat prioritare pentru familii și nu interzicerea expunerii acestora la respectivele case de marcat.

3. În măsura în care, la data intrării în vigoare a inițiativei legislative sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data

² În această situație, nu învedereăm rațiunile pentru care aceste alimente ar urma să fie expuse la casele de marcat prioritare din moment ce urmează să se interzică comercializarea acestora.

intrării în vigoare a noii reglementări, era necesară reglementarea unor soluții pentru aceste situații sub forma unor dispoziții tranzitorii³.

Astfel, se va avea în vedere respectarea principiului neretroactivității legii în sensul în care reglementările propuse nu pot să vizeze *facta praeterita*, respectiv drepturi născute și stinse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi. O extindere a aplicării dispozițiilor acestei legi asupra acestor situații ar echivala cu o negare a principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din *Constituție*.

Cu privire la acest aspect, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 812/2006⁴, a precizat că „*ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii celei noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii legi, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare*”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,
Viorica DANCILA
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului

³ a se vedea, în acest sens, art. 26 și art. 54 din *Legea nr. 24/2000*.

⁴ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului*.